АБ ЭТНАЦЫДЗЕ І ВЫНІШЧЭНЬНІ БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫІ

(Заява)

Антыдэмакратычны рэжым Лукашэнкі праводзіць на Беларусі вялікадзяржаўную палітыку Расеі (і тых групаў улады, якія кіруюць Расеяй), палітыку этнацыду беларускага народу, вынішчэньня ягоных культурна-этнічных, эканамічных і жыцьцёвых асноваў.

Беларуская нацыя і беларуская культура знаходзяцца пад пагрозай зьнішчэньня.

З сярэдзіны 90-х гадоў мінулага стагоддзя пачалося рэзкае зьмяншэньне насельніцтва Беларусі і нараджальнасьці дзяцей. Моцна скарацілася працягласьць жыцьця беларусаў. (У некаторых мясьцінах мужчыны ўжо не дажываюць да пэнсіі). Павялічылася сьмяротнасьць ва ўсіх групах насельніцтва, катастрафічна ўзрастае колькасьць хранічных захворваньняў, асабліва сярод дзяцей. Шырока распаўсюджваюцца хваробы, якія раней ужо былі фактычна ліквідаваныя (сухоты, сіфіліс, гепатыт), становіцца праблемай СНІД. Масава распаўсюдзілася п'янства і алькагалізм сярод усіх групаў людзей, у тым ліку – сярод жанчынаў і падлеткаў. За апошнія сем гадоў насельніцтва Беларусі зьменшылася на паўмільёна чалавек і прадаўжае зьмяншацца з хуткасьцю выміраньня амаль ста тысячаў у год. Усё гэта адбываецца на фоне агульнага зьбядненьня і крыміналізацыі грамадзтва, павелічэньня колькасьці разбойных нападаў, рабаўніцтва і крадзяжоў. Абнізіўся адукацыйны ўзровень беларускага грамадзтва, зьменшала колькасьць высокаадукаваных людзей, пагоршыліся магчымасьці атрыманьня адукацыі і працы, павялічылася эміграцыя – ад'езд здаровых, маладых і адукаваных людзей за мяжу.

Працэсы сацыяльнай дэградацыі і выміраньня беларусаў ёсьць вынік этнацыду беларускай нацыі, які праводзіць кіруючы прамаскоўскі рэжым улады. У выніку этнацыду адбываецца зьніжэньне маральнага і культурнага ўзроўню грамадзтва, дзейнічаюць забароны і выяўляецца немагчымасьць культурна-нацыянальнага разьвіцьця. Беларуская нацыянальная адукацыя практычна зьнішчаная. Амаль поўнасьцю пазачыняныя беларускія школы ў гарадах (дзе найбольшая канцэнтрацыя вучняў) і зачыняюцца па ўсёй краіне. Адукацыя ў вышэйшай школе адбываецца на чужой мове. Беларуская мова фактычна – забароненая, выгнаная з афіцыйнага ўжытку і сродкаў масавай інфармацыі. Беларуская гуманітарная і фундамэнтальная навука разбураецца, адбываецца зададзеная фальсіфікацыя беларускай гісторыі, зьнішчаюцца магчымасьці нацыянальнай творчасьці і разьвіцьця беларускай літаратуры.

x x x

Фізічнае вынішчэньне беларускага народу, генацыд і этнацыд беларусаў аформіліся як дзяржаўная палітыка Расеі адносна Беларусі задоўга да захопу тэрыторыі Беларусі ў канцы XVIII стагоддзя, якому папярэднічалі вынішчальныя расейскія нашэсьці на нашую краіну. Беларусь пацярпела велізарныя страты ў культуры, тэрыторыі, эканоміцы і людзкіх рэсурсах. Былі спаленыя тысячы беларускіх кніг, разбураныя старажытныя гарады і тысячы помнікаў беларускай архітэктуры, зьнішчана беларуская школа і царква, забаронена беларуская мова.

Прадуманае вынішчэньне беларусаў і стварэньне штучных умоваў для памяншэньня насельніцтва прывялі да таго, што цягам стагоддзяў беларускае

насельніцтва амаль не павялічылася, хоць пры нармальным разьвіцьці на канец XX-га стагоддзя колькасьць беларусаў у Рэспубліцы Беларусь павінна было б складаць у сярэднім 40 мільёнаў чалавек. (Улічым, што ў выніку генацыду беларускае насельніцтва на працягу XX-га стагоддзя не павялічылася: каля 14 мільёнаў – у пачатку XX-га стагоддзя і 10 мільёнаў – у пачатку XXI-га). Асабліва вынішчальнай для Беларусі была палітыка камуністычнай Расеі ў XX-м стагоддзі. У выніку генацыду, рэпрэсіяў і тэрору бальшавікі забілі каля трох мільёнаў беларусаў. Прытым, калі ў Расеі бальшавікі (што кіравалі Расеяй) праводзілі *палітычны тэрор*, то на Беларусі яны тварылі *генацыд*. Беларусь ня мела сувэрэнітэту, не была незалежнай краінай. Забойствы рабіла тут чужая адміністрацыя, якая выконвала рускую палітыку зьнішчэньня ўсяго беларускага. Зьнішчэньне ўсяго беларускага ўмацавала рускую акупацыйную ўладу і рускую каляніяльную палітыку ў Беларусі.

Расея ў выніку ўнутранага *палітычнага тэрору* не перастала быць рускай (нікога там не забівалі за рускую мову і рускую нацыянальную ідэю). Расейскія акупанты гвалтоўна спынілі працэс нацыянальнага Адраджэньня і рух беларускага народа да незалежнасьці.

Аналягічная схема вынішчэньня, толькі з абмежаваным ужываньнем уладнага тэрору, стасуецца цяпер у дзеяньнях кантраляванага Масквой рэжыму на Беларусі.

Выкарыстоўваюцца небясьпечныя ўмовы, якія ўтварыліся пасьля Чарнобыльскай катастрофы. Каляніяльная адміністрацыя цяпер (гэтак жа, як некалі ў БССР) праводзіць палітыку прыхаваньня наступстваў Чарнобыльскай бяды, замест іх ліквідацыі, што спрыяе разгортваньню дэмаграфічнай катастрофы на Беларусі. Спыненыя даплаты, праграмы дапамогі і падтрымкі насельніцтва лекамі, вітамінамі і чыстым харчаваньнем. На 2001 год у раёнах Гомельшчыны сьмяротнасьць у 2-3 разы перавысіла нараджальнасьць, а адмоўны прырост насельніцтва (дакладней, выміраньне) складае 10-15 чалавек на тысячу.

У 1986-1987 гадах, адразу пасьля Чарнобыльскага выбуху, прыхаваны генацыд савецкіх уладаў выяўляўся ў жорсткім адміністрацыйным мэдыцынскім узьдзеяньні на цяжарных беларускіх жанчынаў з патрабаваньне пазбаўляцца ад плоду, каб не нарадзіць, маўляў, непаўнацэннага дзіцяці. Такая рызыка сапраўды была ў той час, але моцна перабольшаная палітадміністратарамі ад савецкай мэдыцыны. Гэта не падстава, каб без дасьледваньняў і вывучэньня кожнага выпадку цяжарнасьці пусьціць "пад нож" цэлае пакаленьне беларусаў. А менавіта гэта было зроблена.

Гэткая палітыка прадаўжаецца па сёньняшні дзень і набыла ва ўмовах антыбеларускага рэжыму выраблены кшталт. ***Сёньня з кожных трох зачатых плодаў беларусаў два забіваюць у жываце маці!!!*** Гэта небывалы ў сьвеце ганебны факт. Устаноўлена, што ў асобных раёнах Беларусі пад выглядам чарнобыльскай небясьпекі ўльтыматыўна праводзяць стэрылізацыю жанчынаў. Прыклад: у 2000 годзе ў жаночай кансультацыі горада Барысава загадчыца гінекалягічнага аддзяленьня паведаміла, што іхняя "кансультацыя" ***праводзіць стэрылізацыю шматдзетных маці,*** каб пазьбегнуць, маўляў, нараджэньня хворых дзяцей і павелічэньня "асацыяльных" сем'яў. Яна спаслалася, што такі "парадак" стэрылізацыі вызначае Пастанова Савету Міністаў БССР, прынятая летам 1991 года. Ніякага змаганьня з наступствамі чарнобыльскага выбуху

(70% радыёактыўнага рэчыва выпала на тэрыторыю Беларусі) антыбеларускім рэжымам не праводзіцца. Наадварот, беларускую трагедыю Чарнобыля знарок расьцягваюць у часе, каб скарыстаць вынікі атамнай катастрофы дзеля генацыду беларускага насельніцтва. Тых беларусаў і тых вучоных, што супрацiўляюцца вынішчэньню, жорстка перасьледуюць (лёс прафэсара Бандажэўскага).

Аналіз статыстычных дасьледваньняў паказвае, што ў сярэднетэрміновай пэрспэктыве насельніцтва Гомельшчыны паменшыцца ўдвая. Але гэтакае становішча магчымае толькі ў тым выпадку, калі ўжо цяпер удасца спыніць рост сьмяротнасьці і зьніжэньня нараджальнасьці. Калі ж стабілізацыя паказчыкаў не адбудзецца, то можна чакаць поўнага выміраньня палешукоў.

Паказальна, што стварыўшы ўмовы для выміраньня беларускага насельніцтва, антыбеларускі рэжым спрабуе схаваць дэмаграфічную статыстыку, ажыцьцяўляючы чарговы этап генацыду, менавіта: замены выселенага і вымерлага карэннага беларускага насельніцтва прышлым, расейскім. Прытым робіцца гэта па выпрацаваных ужо здаўна імпэрскіх правілах захопу земляў. Вычышчаныя ад мясцовых людзей землі засяляюцца наперш рускім крымінальным элемэнтам (гэтак захоплівалі Паўночны Каўказ, Сібір, Алтай і г.д.). На пакінутыя землі беларускага Палесься перасяляюць тысячы бежанцаў, "бамжоў", беглых крымінальнікаў з Расеі і былога СССР. На сумежнай Берасьцейшчыне таемна будуюць сьмецьцесховішча для радыёактыўных адходаў з Эўропы і Расеі.

У чарнобыльскай сытуацыі прамаскоўскі акупацыйны рэжым на Беларусі дзейнічае па схеме фізічнага вынішчэньня беларускага народу.

Для беларусаў Чарнобыльская навала па сваіх дэмаграфічных наступствах значна пераўзыходзіць Другую сусьветную вайну, калі загінуў амаль кожны трэці беларус. Цяпер на Беларусі ідзе вялікая Чарнобыльская вайна. Стаўка тых, хто яе вядзе, -- фізічнае зьнішчэньне беларускага народа.

x x x

Плянэтарная цывілізацыя, і найперш – краіны індустрыяльнага грамадзтва (да якога належыць і Беларусь) – уваходзяць у такую фазу ўзаемадачыненьняў і разьвіцьця, калі жыцьцяздольнасьць кожнага народу, кожнай нацыі, дзяржавы, як і ўсяго чалавецтва, вызначаецца па іх інтэлектуальным патэнцыяле, а не па колькасьці выплаўленага мэталу, здабытай нафты, газу ці іншых вытворчых рэсурсных паказьнікаў.

На Беларусі мэтанакіравана створаны надзвычай неспрыяльныя ўмовы для выхаваньня і функцыянаваньня інтэлекту. (Зарплата доктара навук, прафэсара бывае роўнай зарплаце сяржанта міліцыі). Краіна масава траціць інтэлігентных людзей, абучаную моладзь, спэцыялістаў, якія выязджаюць за мяжу і за бясцэн прадаюць свае веды. Прытым краіны, куды выязджаюць адукаваныя беларусы, атрымліваюць выгаду – спэцыялістаў, на навучаньне якіх яны не патрацілі ні граша і плацяць ім за раўназначную працу ў некалькі разоў менш, чым сваім грамадзянам. 80% беларускай моладзі заяўляюць, што жадаюць выехаць за межы Беларусі. Страта нацыянальнага інтэлекту – гэта ў цяперашніх умовах страта народнай пэрспэктывы, апушчэньне ў беднасьць, крок да "трэцяга сьвету" і далейшага выміраньня.

На Беларусі скрыжаваліся два прамені палітычнага імперыялізму. З аднаго боку, Расея, імкнучыся далучыць тэрытарыяльныя і людзкія рэсурсы нашай краіны, традыцыйна вядзе сваю зьнішчальную справу. З другога боку, палітыка "адкрытага грамадзтва" Захаду, выцягваньне нашых інтэлектуальных рэсурсаў спрыяе адтоку беларускага інтэлекту на Захад. Гэта зьнешнія формы стратаў. Але найбольш небясьпечнай і разбуральнай зьявай для інтэлекту беларускай нацыі ёсьць русіфікацыя (як складовая частка этнацыду), асабліва русіфікацыя школы і ў цэлым – адукацыі. Беларуская нацыя назапасіла вялікі стаўчы генэтычны інтэлектуальны патэнцыял за стагоддзі разьвіцьця ў сістэме эўрапейскай цывілізацыі. Менавіта праз беларускую мову прачытваецца генэтычная памяць беларусаў. Таму непрыяцелі беларускай незалежнасьці імкнуцца задушыць генэтычную памяць беларусаў праз русіфікацыю. Бяз доступу да генэтычнай памяці беларус становіцца кволай, падзалежнай, нястойкай асобай.

x x x

Спыніць вынішчэньне беларусаў можна толькі пры адной умове: калі спыніць вынішчальную палітыку Расеі, адмежавацца ад гэтай краіны, умацаваўшы нашу незалежнасьць, межы, дзяржаву, культуру, нашае беларускае войска, беларускія грошы, вытворчасьць, сельскую гаспадарку ды эканоміку.

Гэта ёсьць найгалоўнейшае пытаньне: як спыніць расейскую палітыку вынішчэньня на Беларусі. Падзеі апошніх гадоў выразна паказалі, што адхіленьне ад улады Лукашэнкі яшчэ ня ёсьць гарантыя рэальных пераменаў. А калі Масква здолее правесьці на вяршыню беларускай улады свайго чарговага (нібы дэмакратычнага) стаўленіка, то вынішчэньне Беларусі толькі паскорыцца.

Ёсьць толькі адна ўмова выратаваньня Бацькаўшчыны. Змагацца!

Мы заклікаем беларусаў, мужчынаў і жанчынаў, моладзь і старэйшых людзей супраціўляцца зьнішчэньню, русіфікацыі , этнацыду. Нельга цярпець, каб нам плявалі ў твар, таптালі ў гразь нашае імя, зьневажалі наш гонар і мову, забіралі маёмасьць. Беларус ня мусіць быць бедным, бо ён працуе і мае Бацькаўшчыну. Хто забірае нашу працу? Куды яна дзяецца?

Каб змагацца – трэба быць разам. ***Аб'яднаць беларусаў можа толькі Беларуская нацыянальная ідэя.*** *А гэта ёсьць ідэя нашага вольнага нацыянальнага жыцьця ў незалежнай беларускай дзяржаве.* Беларусаў ня можа злучыць чужая ідэя ці чужая дэмакратыя, а толькі разлучыць. Вось чаму за сваю ідэю трэба змагацца супраць чужароднага.

Мы заклікаем вольныя краіны, якія дэкляруюць дэмакратыю і правы чалавека, падтрымаць нашу незалежнасьць і нашае змаганьне за жыцьцё і свабоду Бацькаўшчыны. Незалежная Беларусь – гэта павелічэньне вольнага сьвету, гэта ёсьць павелічэньне Эўропы.

Беларусь гістарычна, у выніку свайго геапалітычнага становішча ўзяла на свае плечы абарону Эўропы ад варвараў, і гэта падарвала яе сілы. Але трагедыя, здрада і несправядлівасьць XVIII стагоддзя, калі была падзеленая Рэч Паспалітая і Беларусь (***якая была сувэрэннай часткай гэтай канфэдэрацыі***) запрададзена пад Расею, не павінны больш паўтарыцца.

Прынята Соймам Беларускага Народнага Фронту "Адраджэньне" і Кансэрватыўна-Хрысьціянскай Партыі – БНФ
22 чэрвеня 2002 года, г. Менск